

ZŠ M. Šolleho
Kouřim
4. vydání
4. ročník

INFORMACE

Stonožka pomáhá dětem v tísní

Na začátku prosince jelo 37 žáků, mezi kterými jsem byl i já (Michal) a 3 paní učitelky z naší školy do Lucerny v Praze na koncert Na vlastních nohou, který moderoval Vojta Kotek. Pro tuto nadaci maluje naše škola vánoční přáníčka už 17 let, lidé si je kupují a peníze vydělané tímto prodejem jdou třeba do dětského zdravotnictví.

DĚTSKÁ TVORBA

Vánoční fejetony

V této rubrice se dočtete, co zajímavého se stalo o Vánocích některým členům a členkám redakce časopisu IDEFIX.

EXTRA

Naši redaktoři se opět zdokonalovali v Kladně

Redakce Idefixu se účastnila o posledním listopadovém víkendu druhé části školení jak na tvorbu školního časopisu.

FAKTA

Kouřimští andělé prodávali dětské výrobky

Vánoční výstavu letošní rok pojala paní učitelka Bílková jako andělské Vánoce. Na každém rohu jste proto mohli spatřit anděla. Tato akce probíhala ve dnech 3. – 4. prosince na Městském úřadě v Kouřimi.

INTERVIEW

Beáta Holá

Skvělá lektorka na našem kladenském semináři

KULTURA/SRANDIČKY

Vypsaná Fixa – Fenomén

Tato kapela si pro vás přichystala novou desku. Nejen o ní se zde něco dozvíte.

Vánoční stromeček na kouřimském náměstí

Tento měsíc slaví svátek:

17.11.-Daniel
21.11.-Natálie
23.11.-Vlasta
24.12.-Adam a Eva
26.12.-Štěpán
30.12.-David
20.1.-Ilona
Gratulujeme!

INFORMACE

Proběhlo:

11.11. - skončilo hlasování na internetu v soutěži EKOFOR. Této soutěže se zúčastnilo 850 vtípů ze 150 různých škol. Lenka Chaloupková podle odborné poroty je na vynikajícím 1. místě a podle hlasování na internetu skončila Lenka na 2. místě!!!

26.11. – se konala schůzka s rodiči budoucích prvňáčků

27.11. – se zúčastnili vybraní žáci z 8. a 9. tříd sálového fotbalu. Družstvo vedené kapitánem Tomášem Popem dále tvořili brankář Pavel Petrásek a hráči v poli Erik Dukay, Petr Chaloupek, David Kříž, Jakub Polanecký, Jan Sobotka, Roman Světnička a Milan Tománek.

Naši borci s přehledem vyhráli a postoupili do okresního kola, kde skončili pátí.

29.11. – průvod adventních světýlek

3.12. - akce „Červená stužka“ - Barča Bugová, Lucie Gunarová, Lenka Chaloupková a Jarka Bednářová prodávaly červené stužky po městě i na škole a upozorňovaly tak na nebezpečí AIDS. Celkem se vybralo 4 065,50 Kč.

3. – 4.12. – vánoční výstava

5.12. – mikulášská nadílka

5.12. - malování na hedvábí

7.12. - slavnostní vánoční koncert v Lucerně pro hnutí „Na vlastních nohou“

12.12. – malování oken

Průběžně žáci 7. tříd úspěšně pokračují v soutěži „VOSY“. Po druhém kole jsou na 9. místě z 35 účastníků

Proběhne:

17.12. – 7.B Prostor

18.12. – 6.B Prostor

20.12. – 8.B Prostor

21.12. – Miss a misák školy s dalšími akcemi

3.1. - uplyne již 25 let od zprovoznění budovy 1. stupně a 15 let od zprovoznění pavilonu 2. stupně, obě události si připomeneme na jaře dnem otevřených dveří

8.1. – turnaj ve florbalu

10.1. – schůzka s rodiči 9. tříd - téma-vyplňování přihlášek na stř. školy

14.1. – 7.B Prostor

21.1. – 7.A Prostor

24.1. – 8.A-Prostor

Adventní Vídeň

V období adventu jsme se vydali do Vídně. Brzké ranní vstávání nikoho neodradilo nechat si ujit takovou akci. Náš LUX bus „Kulihrášek“ na nás čekal před školou i se slečnou průvodkyní a dvěma řidiči. Po usazení jsme se vydali na cestu. Každý z nás byl opravdu napnutý. Cesta však našemu napětí evidentně přidávala, také trvala 4 hodiny.

Konečně za hranicemi

Konečně jsme přešli rakouské hranice. Každého jistě uchvátila čistá kopcovitá krajina posetá jednou větrnou elektrárnou vedle druhé. 75km za hranicemi nás čekala v celé své parádě Vídeň. Přejezdem přes most na Dunaji jsme se dostali do centra. Slečna průvodkyně nám začala vyprávět o dějinách počátku Vídně. Naše první zastávka byla u zvláštního obytného domu nezvykle zdobeného od architekta Friedricha Hundertwassera. Hned druhou zastávkou byl neobyčejně krásný a rozlehlý zámek Schönbrunn. Ještě mnoho památek jsme navštívili, avšak nejvíce snad každého zaujaly vánoční trhy.

Vánoční atmosféra trhů

Na trhy jsme se vydali kolem páté hodiny, když už se stmívalo. Žasli jsme nad náměstím, každý centimetr byl osvětlený vánoční výzdobou. Bloudili jsme cestičkami a nemohli se nabažit vůně z proslulých vídeňských punčů. Nedalo nám to

neochutnat. Nadšené hlasy turistů a smích kolem tomu opravdu dodávaly vánoční atmosféru. Počasí nám přálo, takže výlet byl podařený. Velké díky patří paní učitelce Kotrbové.

Lucka

Stonožka pomáhá dětem v tísní

V pátek 7.12 jelo 37 žáků, mezi kterými jsem byl i já, a 3 paní učitelky z naší školy do Lucerny v Praze na koncert Na vlastních nohou, který moderoval Vojta Kotek. Pro tuto nadaci maluje naše škola vánoční přáníčka už 17 let, lidé si je kupují a peníze vydělané tímto prodejem jdou třeba do dětského zdravotnictví.

Žáci z prvního i druhého stupně, kteří byli vylosováni jako úspěšní malíři vánočních přáníček, se sešli před školou a už jen čekali na poslední opozdilce. A pak hurá do Prahy.

Když jsme přijeli do pražské Lucerny, zjistili jsme, že koncert bude o půl hodiny později. Ale to nám vůbec nevadilo, šli jsme se podívat na vánoční trhy na Václavském náměstí. Bylo tu spousta zajímavých věcí, ale byly moc drahé, a tak jsem si nic nekoupil. Ale vánoční atmosféra byla dokonalá a pěkně nás to naladilo.

V Lucerně už jsme si sedali na místa, když nám jeden z pořadatelů řekl: „Počkejte. Tady nesedíte, vy máte místa ve vyvýšeném přízemí.“ Tak jsme

dělali trochu zmatky. Legerace byla i to, že na pódium přišel režisér tohoto koncertu a povídá: „Protože tohle vystoupení natáčíme do České televize a bude vysíláno na Vánoce, prosím vás, abyste tady nedělali blbosti a neřvali tu. Děkuju.“ Po tomhle ponaučení začal konečně koncert, který byl doslova napráskaný různými známými zpěváky a kapelami jako třeba MIG 21 nebo Michal Hrozný a Kapela Hrůzy.

Koncert se mi moc líbil. A klidně bych na něj jel příští rok ještě jednou.

Michal

Vánoční stromeček a lampiony osvětlily Kouřim

Dne 29.11. od 17.00 hodin se v Kouřimi rozsvítil vánoční stromeček.

Už poněkolkáté (dá se říci tradičně).

Začalo to všechno v půl páté večer, kdy se před školou sešli rodiče a děti s různobarevnými lampiónky ať na tyčce, nebo v ruce. Paní ředitelka školy vstoupila do davu dětí a sympaticky je přivítala.

Během pěti minut se vyrazilo na náměstí pod stromeček. Když odbila pátá hodina, vánoční stromeček se rozzářil domodra. Všichni žasli nad pestrým zbarvením. Děti ze Základní školy Okružní zpívaly vánoční koledy. Po dozpívání koled se všichni vydali k muzeu, kde se promítaly pohádky, které natočily děti z téže školy a pil se velmi chutný čaj. Vánoční atmosféra je tu.

Radka

Zpráva z pekla

Zdravíme znovu. Vaše slzy jsou důkazem, že jste zlobili a máte se čeho bát. Naše srdce však byla tak milosrdná, že ani jednu z vašich zlobivých dušiček nadobro neodnesla k nám do horoucích pekel. Tentokrát jste měli štěstí. Doufáme, že se polepšíte, protože příště takové štěstí mít nemusíte. Přijdou totiž nové posily! Tak za rok. BLLLLLLLLLLLLL!

Sebranka z pekel

Soused se nám klouže po zahradě

Před třemi lety k údivu celé naší rodiny o Vánocích napadla fůra sněhu. Když nás přestalo bavit sáňkovat na malém kopečku na naší zahradě, rozhodli jsme se, že postavíme pořádnou bobovou dráhu. Na příkré schody, které vedou z horní zahrady na dvorek, jsme naházeli lopatami mokré sněh. Večer, když začalo mrznout, jsme klouzačku polili vodou.

Druhý den jsme bobovali od rána až do večera. Když se setmělo, seděli jsme v kuchyni. Náhle

zvenku hrozná rána a řev. Celá naše rodina vyskočila ze židlí a letěla ven. Na zápraží ležel náš soused, vypadal jako sněhulák a křičel: „Co jste to provedli s těma schodama? Já jsem vám chtěl jen popřát šťastný Vánoce a místo toho se tu válím na zemi!“ Všichni se začali smát a řekli: „Vždyť my už je šťastný máme!!!“

A od té doby jsme sáňkovali jenom na kopečku a na bobovou dráhu jsme radši zapomněli.

Michal

Málem jsme vyhořeli

Předminulý rok o Vánocích tatka koupil mamce nové skříňky do kuchyně. Mamka byla šťastím bez sebe, když to viděla.

O Štědrém dnu se to ale stalo. Když se večerelo, zapálila se poslední svíčka na adventním věnci. Po večeri mamka dala věnec na svou novou skříňku mezi ledničku a televizi, ale zapomněla sfouknout všechny svíčky. Všichni jsme šli do obývacího podívat se na pestře barevné dárky a na stromeček. Z ničeho nic jsme začali cítit ohavný kouř, bráška se běžel podívat do kuchyně a co se nestalo. Nekontrolované zapálené svíčky zapálily celý adventní věnec. Docela dost veliký oheň napáchal škodu, ohořela bílá lednička, malinký kus televize, ale i maminčina *nová skříňka*. Nic horšího se naštěstí nestalo, jen ty opálené věci, které mamka přikryla prostíráním a ledničku bílou fólií.

Od té doby už sfukují a zapalují svíčky především já a hlídám je.

Rád'a

Krocaní hody ohroženy

Je 24.prosinec a pomalu se schyluje k hodině, kdy se celá rodina schází u stolu a společně se chystají sníst vánočního kapra. Tak to bývá samozřejmě v rodinách, kde kapra jí. Ne že my bychom kapra nejedli, ale jelikož jsme tehdy Vánoce slavili i s příbuznými z Moravy, na stůl se neměl podávat kapr, ale krocan. Je to pochopitelné, neboť k tomu, abychom nasýtili všechny žaludky, bychom museli vylovit rybník

Zlatá pečinka

V kuchyni to už vonělo, krocan byl dozlatova opečený a salát připravený. Nezbyvalo tedy, než prostřít stůl a pustit se do jídla.

U stolu jsme se měli sejít celá velká rodina, takže bylo nutno prostřít spoustu nádobí, skleniček i jídla. Jen ten krocan nám tam pořád scházel. Této úlohy se chopila má starostlivá teta, a jak si tak nesla krocana až ke stolu, zjistila, že ho nemá kam položit. Vyřešila to tedy bravurně. Milého krocana položila na židli vedle sebe a začala dělat na stole místo. Vtom se do pokoje vřítel můj,

už zcela naplno slavící Vánoce, děda.

Cholerický děda likviduje krocana

Byl tak rozvášněn vánoční atmosférou, že si nevšiml, kam si sedá. No, a zkuste si tipnout, kam své pozadí umístil!? Přímo na krocana! Je to neuvěřitelné, ale je to tak. Na tento večer si oblékl, neboť je to elegán, krásné černé sako, kalhoty, červenou košili a perfektně ladící kravatu. Nicméně s celou elegancí se posadil na krocana. V místnosti zavládlo absolutní ticho, neboť děda je zapřísnělý cholerik a nikdo nevěděl, jak se v tu chvíli zachová. Bylo tam ticho, až na můj pištící hlásek. Smála jsem se, až jsem se za břicho popadala. Byla jsem malá a přišlo mi to vtipné. Za chvíli už se smála celá rodina. I když to tak zprvu nevypadalo, dědu žádný cholerický záchvat nechytl a i přes obrovský mastný flek na jeho kalhotách jsme krocana snědli.

Byly to krásné Vánoce a nikdy na ně nezapomenu!

Lenka

Jak jsme chtěli potěšit dědu a babičku

Každý rok úpěnlivě přemýšlíme, jaký dárek komu koupit. U všech ostatních generací je to jednodušší než u té nejstarší. Oblečení nosí jen to svoje a nové ukládají do skříní ještě v obalu, s elektronikou je jen těžko učit a věci, které nashromačovali za svůj život, se vzdát nechtějí. Šli jsme na to tedy od lesa a na rovinu se zeptali, co potřebují. Oba dva odsouhlasili, že v dnešní moderní době by bylo radno vlastnit mobilní telefon. Měli jsme obrovskou radost, že naše trápení s užitečným dárkem je za námi. Netušili jsme ale, že naši milí mají pěknou sklerózu.

Máme moderní předky

Vydali jsme se tedy za koupí mobilního telefonu našim „staříčkům“. Podmínky, za kterých jsme však kupovali telefon, nebyly jednoduché. Musel mít totiž velká písmena a velká tlačítka a jednoduché ovládání. Dnes v moderní době miniaturních

zařízení to bylo opravdu náročné. A naše pátrání bylo marné. Nakonec jsme narazili na opravdovskou pecku. Mobilní telefon pro důchodce - velká čísla, velký displej, velká tlačítka, jednoduché ovládání, a dokonce i navádění hlasem v češtině. Neváhali jsme a mobil brali. Věděli jsme, že je to ten, který opravdu potřebují.

Nepotřebujete mobil?

Na Štědrý den jsme se jako každý rok sešli celá početná rodina o 20 lidech. Naše podezření však stouvalo s tím, jak se pod stromečkem objevovaly dárky o stejné velikosti. Po rozebrání dárků jsme zjistili, že náš perfektní a ze začátku originální dárek je tu čtyřikrát a to ten samý. Nejen nás, ale i ostatní členy rodiny napadlo jít se zeptat. Teď tedy mohou telefonovat z každého koutu své chaloupky jiným telefonem.

Lucka

Přála jsem si „vrtětku a zvrčátko“

Když mi byly tři roky, hrozně moc jsem se těšila na Vánoce. Dva měsíce předem jsme s mamkou nakreslily dopis Ježíškovi. Večer jsme ho šouply za okno. Hurááá, do rána dopis odfrčel. Doufala jsem, že Ježíšek pochopí, jaké je moje největší přání: „vrtětku a zvrčátko“. Pokud to potřebujete rozluštit, tak se tomu říká rtěnka a zrcátko. Pořád jsem s tím otravovala. Konečně byl Štědrý večer. Pod stromečkem bylo hodně dárků, ale jen jediný se mi zamlouval. Moji vysněnou „vrtětku a zvrčátko“ Ježíšek donesl!!! Sice oboje bylo plastové, ale už jsem se mohla malovat jako dospělá. ☺

Iva

Krocení hody ohroženy

Je 24. prosinec a pomalu se schyluje k hodině, kdy se celá rodina schází u stolu a společně se chystají sníst vánočního kapra. Tak to bývá samozřejmě v rodinách, kde kapra jí. Ne že my bychom kapra nejedli, ale jelikož jsme tehdy Vánoce slavili i s příbuznými z Moravy, na stůl se neměl podávat kapr, ale krocen. Je to pochopitelné, neboť k tomu, abychom nasýtili všechny žaludky, bychom museli vylovit rybník.

Zlatá pečínka

V kuchyni to už vonělo, krocen byl dozlatova opečený a salát připravený. Nezbyvalo tedy, než prostřít stůl a pustit se do jídla.

U stolu jsme se měli sejít celá velká rodina, takže bylo nutno prostřít spoustu nádobí, skleniček i jídla. Jen ten krocen nám tam pořád scházel. Této úlohy se chopila má starostlivá teta, a jak si tak nesla krocana až ke stolu, zjistila, že ho nemá kam položit. Vyřešila to tedy bravurně. Milého krocana položila na židli vedle sebe a začala dělat na stole

místo. Vtom se do pokoje vřítel můj, už zcela naplno slavící Vánoce, děda.

Cholerický děda likviduje krocana

Byl tak rozvášněn vánoční atmosférou, že si nevšiml, kam si sedá. No, a zkuste si tipnout, kam své pozadí umístil!? Přímo na krocana! Je to neuvěřitelné, ale je to tak. Na tento večer si oblékl, neboť je to elegán, krásné černé sako, kalhoty, červenou košili a perfektně ladící kravatu. Nicméně s celou elegancí se posadil na krocana. V místnosti zavládlo absolutní ticho, neboť děda je zapřísáhlý cholerik a nikdo nevěděl, jak se v tu chvíli zachová. Bylo tam ticho, až na můj pištící hlasek. Smála jsem se, až jsem se za břicho popadala. Byla jsem malá a přišlo mi to vtipné. Za chvíli už se smála celá rodina. I když to tak zprvu nevypadalo, dědu žádný cholerický záchvat nechytl a i přes obrovský mastný flek na jeho kalhotách jsme krocana snědli.

Byly to krásné Vánoce a nikdy na ně nezapomenu!

Lenka

ANKETA

Co máš rád/a na Vánocích?

<u>Lucka Váňová 9.A</u> Nejraději mám společnost celé rodiny	<u>Alena Šimová 8.B</u> Dárky
<u>Denisa Tatárová 9.B</u> Dárky a že jsme celá rodina spolu	<u>Vašek Drahota 9.B</u> Dárky
<u>Karolina Dršková 7.A</u> Na Vánocích mám nejraději rodinnou pohodu	<u>Kateřina Blandová 8.A</u> Cukroví, dárky a tu atmosféru
<u>Klára Mrázková 7.B</u> Vánoční atmosféru, dárky a jídlo	<u>Tomáš Novotný 9.B</u> Sníh, pohodu, prázdniny
<u>Radka Bártová 9.A</u> Rodinnou pohodu, skvělé jídlo a teplo domova	<u>Tomáš Vlachovský 6.B</u> Zimu
<u>Nikola Hanelová 6.A</u> Rozsvícený stromeček a spoustu dáreků okolo	<u>Nikola Královská 7.A</u> Jídlo, protože mi chutná
<u>Tereza Olejarčíková 8.A</u> Dárky, protože mám ráda překvapení	<u>Ondřej Svoboda 8.B</u> Dárky, protože je mám rád

Zvědavě jsem prolézala Kočičí hrádek

Dnes jsem pro vás navštívila Kočičí hrádek u Slatiňan.

Kočičí hrádek

Na hrádek mě doprovodila babička Evička, ale dohlížela na mě z podhradí. Abych se k němu vůbec dostala musela jsem přelézt „vysokou“ skálu asi jeden metr. Kočičí hrádek se mu říká proto, že se do jeho

vchodu vejde opravdu jenom ta kočka. A proto jsem nemohla jít bránou jako do každého hradu, ale musela jsem přelézat hradby. V hrádku jsem se pořádně vyřádila a připadala jsem si chvílemi jako horolezec.

Ráda lezu po horolezeckých stěnách na hřištích, a tak se mi na Kočičím hrádku velice líbilo.

Cestovatelka Barča Frýdová, II.A

Můj zvířecí mazlíček Chamík

Můj zvířecí mazlíček je chameleón jemenský. Pořídil jsem si ho asi před rokem a dal jsem mu jméno Chamík.

Chameleóna chovám ve velkém teráriu se spoustou barevných rostlin. Dorůstá asi délky 30 cm. Chameleóni jsou velice obtížní na chov, proto tomu, kdo by ho chtěl, doporučuji, aby se o něm dnes něco dozvěděl.

Chameleóna jsem si pořídil, protože mě zaujalo, jak mění barvu. Mnozí lidé si myslí, že mění barvu podle prostředí, ale není to tak. Chameleóni mění barvu podle nálady. Také se mi na Chamíkovi líbí, jak rychle dokáže vystřelit jazyk.

Starat o chameleóna je složité hlavně kvůli potravě. Chameleóni se živí především živou potravou, hlavně hmyzem, můj Chamík miluje cvrčky. Kropím mu denně terárium, protože pije tekoucí vodu, která kape z listů. Podle mě se má u mě dobře a já ho taky mám rád.

Chamík

Tomáš Heller, VII.A

Naši redaktoři se opět zdokonalovali v Kladně

Redakce Idefixu se účastnila o posledním listopadovém víkendu druhé části školení, jak na tvorbu školního časopisu.

Všichni se těšili nejenom na nové kamarády a lektory, ale i na nové informace. A seminář neklamal. Děti se věnovaly podrobně reportáži (několik najdete i v tomto čísle, poznáte je podle toho, že autor v nich zachycuje své dojmy z akce), naučily se fejton, pracovaly s grafikou časopisu, vytvořily fotostory (Iva z ní napsala reportáž) a

podrobně se zabývaly fotkou. Konečnou prací byl zcela nový časopis Pšik, na kterém se všichni podíleli. Mohli jste si ho prohlédnout na nástěnce.

„Škoda, že není takovýchto akcí víc, měli jsme se báječně, užili jsme spoustu legrace, udělali dost práce a poznali jsme zajímavé lidi,“ zhodnotila kladenský pobyt redaktorka Iva. **M. Bílková**

Jak se dá zabloudit v Kladně pod pedagogickým dozorem

Když skončil kladenský seminář a dopapkali jsme oběd v nedaleké restauraci, kráčely naše nožky na autobus. Do našeho hledání spoje poradila jakási paní, že „autobus číslo 6 jede také na vlakové nádraží.“ A tak jsme neváhali a nastoupili do autobusu, který právě přijížděl. Popojížděli jsme od zastávky k zastávce, ale vlakové nádraží nikde. A už jsme na konečné. A paní učitelka se ptá řidiče, jestli jsme nejeli okolo nádraží, řidič na to: „Ano, byla to třetí zastávka, jestli chcete, vezmu vás tam

zpátky a řeknu vám, až tam budeme.“ Pan řidič na nás dokonce ani nechtěl podruhé jízdné. Konečně jsme se doušourali na zastávku vlakového nádraží a zjistili jsme, že to není hlavní nádraží, ze kterého se jede do Prahy. A tak jsme nejprve museli dojet na hlavní nádraží, pak na Masarykovo nádraží v Praze a nakonec do Českého Brodu, kde už na nás čekala dvě auta, aby nás odvezla domů, jelikož nám autobus ujel. Tak jsme byli všichni rádi, že jsme v Kladně nezůstali. **Ája**

Kečupové fotostory bylo odporné

V sobotu, což byl druhý den, co jsem byl na semináři, jsme měli nafotit fotostory. Naše skupinka měla vytvořit detektivku. Mě napadlo koupit kečup, který by nám nahradil krev. To jsem ale ještě nevěděl, co mě čeká.

Když jsem se vrátil s Rád'ou z nákupu, tak mi všichni řekli, že budu oběť. Já si říkal: „To je v pohodě, kečup mi nic neudělá.“

Ale ouha, když přišla scéna s kečupem, už jsem radši nic neříkal, protože mi množství kečupu

ucpalo pus. Všude kolem mě byl kečup, prostě všude.

Scéna byla dodělaná, a tak jsem se šel umýt. Tak dlouho

jsem se drhnul, až mi zrudla tvář a pálily mě oči.

Při večeri mě pak všichni strašili, že k večeri budou kečupové hody. Večere byla ale výborná a kečup už nemůžu ani cítit. **Michal**

Vražedný útok na jednoho z našich redaktorů

Naše redakce opět navštívila Kladno. Měli jsme prima lektory a spoustu zajímavých úkolů. Jedním z úkolů byla Fotostory (nějakou vám do příštího čísla také připravíme). Šestnáct redaktorů z různých škol se rozdělilo na dvě skupiny. Jedna parta měla za úkol nafotit román a druhá banda fotila detektivku.

My, hodně žhaví po krvi, jsme zabrali samozřejmě detektivku. Byla to hrozná švanda. Co by to bylo za detektivku bez vraždy, mrtvol a krve. Naše fotostory měla dokonce dva spící až navěky.

Kečup

Největší problém nastal s krví. A tak aktivní Michal s Rád'ou skočili do Delvity pro kečup. Myslím, kdyby chudák Michal věděl, co ho čeká, asi by si to rychle rozmyslel. Při prvních záběrech, když ještě netekla žádná krev, nebylo nic zajímavého. Až když přišel na řadu snímek vraždy. Náš Míša zjistil, co se bude dít. Lehnul si na zem a

naši aktivní režiséři ho pokydali kečupem. To zatím nebylo nic. Když jsme se rozmýšleli, z kterého úhlu budeme fotit, spadl jedné fotografce foťák přímo na Michalovo čelo. Fotoaparát to přežil, ale Míšovi se na čele vykulila boule. Nám se to však hodilo, alespoň na fotkách je vidět, jak se usilovně bránil, až si udělal bouli. „No to by už stačilo,“ sípal pod hordou kečupu. Druhá oběť už na tom byla lépe. Neměla na sobě tolik kečupu.

Naše parta si fotostory užila, jenom Michal teď nebude moc cítit kečup asi delší dobu. **Iva**

„Je to má vůbec první výhra v něčem takovém a mám z ní obrovskou radost!“

EKOFOR 2007 - velmi milé překvapení

Už loni naše škola posílala do soutěže Ekofor obrázek Lenky Chaloupkové a Lucky Váňové. Ze všech poslaných obrázků, kterých bylo několik stovek, se vtip Lenky probojoval do nejlepší stovky.

Už to byl úspěch. Možná si někteří z vás na tento obrázek vzpomínají.

Soutěž probíhala i na internetu, kde se pro obrázky mohlo hlasovat. Hlasovalo se skoro celý rok do 15.11.. V sobotu 17.11. obdržela Lenka skvělou zprávu! Vyhrála 1.místo u odborné poroty a 2.místo v hodnocení veřejností. Byla pozvána na vyhlášení výsledků do Mnichova Hradiště, avšak toho se nezúčastnila. Ceny jí byly zaslány poštou. Dostala batoh, sportovní tašku, ekomateriály, svíčky a časopisy Nacional Geographic a pochopitelně diplom.

„Je to má vůbec první výhra v něčem takovém a mám z ní obrovskou radost!“ řekla úspěšná malířka, „nezbývá mi, než poděkovat všem, kteří mi poslali hlas nebo mi výhru alespoň přáli.“ **M.Bílková**

Kouřimští andělé prodávali výrobky dětí

Vánoční výstavu letošní rok pojala paní učitelka Bílková jako andělské Vánoce. Na každém rohu jste proto mohli spatřit anděla. Tato akce probíhala ve dnech 3. – 4. prosince na Městském úřadě v Kouřimi.

Na výrobcích se podíleli žáci celé naší školy. Na samotné výstavě jste však mohli zahlédnout pouze devátý ročník a to přestrojený za anděly. Andělé nabízeli různé vánoční dekorace, svícný, přáníčka, keramiku a drobné dárky. Prodalo se téměř všechno. Z částky 13 715 Kč, která byla vytěžena, se dva tisíce poslaly na konto hnutí „Na vlastních nohou“ a zbytek byl vložen na účet SRPŠ, odkud se nám, žákům, hraje doprava na různé olympiády, soutěže, přispívá se devátákům na školní výlet a sedmákům na lyžařský zájezd atd. Všem, kteří naši školu tímto způsobem podpořili, velice děkujeme!!! **Iva**

INTERVIEW

Protože jsme se opět zúčastnili úžasného kladenského semináře (kde jsme se dozvěděli spoustu nových a zajímavých věcí), měli jsme možnost poznat novou lektorku Beátu Holou, která má hodně zkušeností s novinářinou a navíc se s ní velmi dobře povídá:

1. Jak jsi se dostala k novinářině?

V 7. třídě jsem viděla seriál „Spiderman“ a hrozně se mi líbila Lays Leynová a chtěla jsem být slavná jako ona a od té doby jsem všem říkala, že budu novinářka. Nepustilo mě to a po gymnáziu jsem se přihlásila do Brna na žurnalistiku a psychologii. Dostala jsem se, i když byly dost těžké přijímačky. Vlastně to nebylo těžké, jen jsem se musela učit na přijímačky, ale pak to šlo celkem lehce.

2. V jakých novinách jsi působila a působíš nyní?

Já už teď praktickou novinářinu nedělám, protože mě to povolání hodně zklamalo. Co se píše, ovlivňují ti, kteří to platí, takže noviny nejsou nestranné, a navíc novinář musí být hodně splachovací, protože mu musí být jedno, že co dneska lidi čtou, je nebude zítra už zajímat. Ale pracovala jsem v Brněnském deníku, dříve se jmenoval Rovnost, což jsou vlastně regionální noviny jako třeba Kolínský deník. Myslím, že byl nejlepší deník z těch retinálních novin po celé republice. Ale samozřejmě jsem psala do školních novin na univerzitě v Brně a pak v rádiu Student, hlavně to mě moc bavilo.

A nesmím zapomenout na Toulavou kameru, ze začátku byla vysílána z Brna a tehdy jsem připravovala do ní reportáže a natáčela je, což bylo zajímavé.

3. Do jakých rubrik jsi psala?

Měla jsem na starosti všechny přílohy a to je taková zvláštní práce, kde píšete články na všechna různá témata. Takže jsem měla třeba přílohu Zdraví, což obnášel článek, pak jeden rozhovor s nějakým doktorem, anketa a nějaký fejeton, takže jsem psala úplně všechny žánry, ale do různých příloh, do různých témat.

4. S jakými slavnými lidmi jsi se setkala přes noviny?

Dělala jsem rozhovor třeba se Chantall Poullin, se zpěvačkou Evou Pilarovou. Potkala jsem se se Zorou Jandovou, se Zdeňkem Mertou. Také se šéfem brněnské psychologie Viktorem Hartošem. Ale co je důležité, my jsme nechtěli v našich

novinách dělat rozhovory s těmi osobnostmi, které jsou už hodně známé, protože o nich píšou všichni, my jsme právě chtěli hledat zajímavé lidi, kteří nejsou tak známí. A s nimi psát rozhovory. Vůbec mě bavila neotřelá témata. V Toulavé kameře jsem třeba točila reportáž o oslíkovi

s kardiostimulátorem, který měl umělé srdíčko, takže to byla pro mě osobnost, se kterou jsem natáčela.

5. Jaká je tvoje nejzajímavější zkušenost s lidmi, se kterými jsi dělala rozhovor?

Už si pořádně nemůžu všechny ty rozhovory vybavit, protože jsem naposledy psala před dvěma roky, ale vím, že nejzajímavější byl vždycky pro mě přímo ten rozhovor samotný, kdy jsem si s tím člověkem hezky popovídala. Hrozně jsem se na to těšila, na začátku jsem si o něm našla na internetu co nejvíce informací, aby měl pocit, že o něm něco vím, že nejsem nějaká důležitá novinářka, která prostě přijde a kouká, ale že jsem si o něm něco zjistila, a pak jsme si pěkně povídali, někdy třeba tři nebo pět hodin. Ale nejhorší bylo přepsat celý text. To jsem nesnášela, každá hodina na diktafonu trvá třikrát déle přepsat než vlastní povídání. Ale asi nejzajímavější rozhovory, co mě teď napadlo, jsem dělala jako diplomovou práci ještě ve škole, byla to série rozhovorů s loňskými finalisty Super Star, s Gábou Al Dhábou, Petrem Bendem a ostatními. Bylo to celkem zajímavé, protože jsem si myslela, že jsou to podivné postavíčky z televize, ale na tom osobním setkání byli fajn.

6. Co nyní děláš kromě novinářiny?

Já vlastně už s novinářinou mám něco do činění jenom tady na kurzech, což vlastně učím vás, mladé novináře, jak dělat novinářinu (to mě baví). Jinak končím poslední semestr psychologie v Brně na univerzitě. A přistěhovala jsem se do Vídně, takže žiji v Rakousku, kde studuji psychoterapii, takže ze mě bude psychoterapeutka.

Iva a Rád'a

Co se do rozhovoru nevešlo? Beata byla velmi příjemná, ráda nám odpověděla na všechny otázky. Dokázala uvolnit sama sebe i nás, a proto si myslím, že se nám rozhovor povedl.

Medailonek: Beátě je 25 let, studuje psychologii a psychoterapii. Žije ve Vídni. Má ráda originální a sebevědomé lidi, přestože nemá ještě vlastní děti, moc si s námi rozuměla a rádi na ni vzpomínáme.

Vypsaná fixa – Fenomén

Vypsaná fixa pro vás má novou desku - Fenomén

Bigbeatová parta z Pardubic vám přináší novou desku. Tahle placka je nástupce dva roky starého alba Krása nesmírná. Obsahuje trochu jinou tvorbu než klasický fixácký styl a zahrnuje jiný zvuk a melancholičtější texty. Zato Márdiho nosový hlas zůstal.

Jednotlivé písně znějí profesionálněji než dříve, z minulých desek jsem měl dojem, že se pořád natáčejí v nějaké garáži. Album otevírá píseň Ruzyně, přinášející zpověď člověka užívajícího každou vteřinu života. Další píseň, která stojí za zmínku, se jmenuje Černý les – nepříliš optimistický kus, vyprávějící příběh člověka ztraceného v lese samoty. Pak ještě jasný hit Darling o tom, že „dno je dobrý na to, aby sis ho prohlíd, ale nezůstal na něm“.

Honza

Mrtvá nevěsta

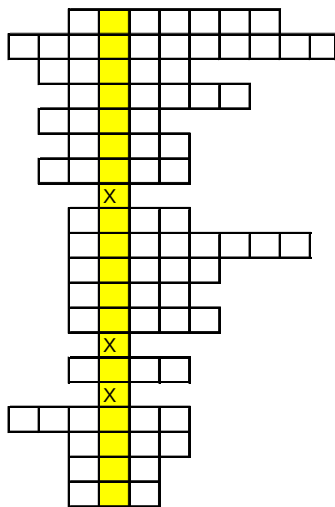
Divadelní soubor Mrst'a Prst'a opět nezklamal a ukázal se jako vždy v nejlepší formě

Inscenace původně Burtonova filmu plného černého humoru, upadaných končetin a mrtvolných večírků. To, že jsou mrtvolné, však neznamená, že by nebyly zábavné, právě naopak. Soubor nastudoval kabaretní příběh ve stylu Moulin Rouge a podal ho opět na zlatém podnose. Hra zahrnuje hudební vystoupení i nespočet vtipných dialogů. Celá zápleтка spočívá v tom, že hlavní hrdina Viktor Van Dort se má oženit s Viktorií Ostašovou. Nastává problém číslo jedna: Viktor se nešťastnou

náhodou dostane do říše mrtvých. Problém číslo dvě: ožení se s mrtvou Rebekou Kostějovou, také nešťastnou náhodou. Viktor však vyžaduje manželku poněkud živějšího rázu. A tak se vydává zpět na svět živých a snaží se vyprostit ze spárů Rebeky. Ale jak už to tak bývá, i s mrtvolami to dopadne dobře. Viktor se vrátí k Viktorii a ani Rebeka nepřijde zkrátka.

Pokud jste neviděli představení, tak vřele doporučuji originál Tima Burtona na DVD. **Honza**

KŘÍŽOVKA

- 1) Známy tvrdý sýr
- 2) Prodejna starých knih
- 3) Pohádkový kocour
- 4) Rod (v češtině)
- 5) Potomek koně a osla
- 6) Včelka z televize
- 7) Plod jehličnanů

- 8) Nejdelší česká řeka
- 9) Zvíře ze savany
- 10) Žen. jméno na A
- 11) Otec mé matky je můj...
- 12) Známe bulvární noviny

- 13) Žen. jméno na J

- 14) Zdrobnělina jména Anna
- 15) Angl. krk
- 16) Papoušek
- 17) A tak dále (zkr.)
Michal

Perličky:

Českou Vysočinu a Karpaty odděluje moře.

Z přírodovědné prověrky: lysti (listy)

Knížku „Já, Baryk“ napsal Nenapil (Nepil)

Konstantin a Metoděj byli zvěrověsti (věrozvěsti)

REDAKCE:

Šéfredaktorka: Iva Balšánová, IX.A

Redaktoři/ redaktorky: Lenka Chaloupková, IX.A

Lucka Váňová, IX.A

Honza Filko, IX.A

Ondra Maryška, IX.A

Ráďa Bečková, VII.A

Michal Čejka, VII.A

Ája Nedvědová, VI.B

Grafička: Kája Dršková, VII.A

Pomocná redaktorka: pí..uč. Marie Bílková

Vyluštěnou křížovku odevzdat do 5.1.2008 členům redakce.